

Üdvözljük Önt a Szűz Mária plébániatemplomban, Essex legnagyobb templomában, melynek hossza 183 láb (kb. 57 m), a toronysisak csúcsának magassága 193 láb (kb. 60 m).

A keleti szászok, akiktől Essex a nevét kapta, pogányok voltak, de miután a VII. században Szt. Cedd megtérítette őket, valószínűleg állt itt egy szász fatemplom. Az ismereteink szerint 1130 óta létező első normann kőtemplomot 1250-58 között építették át és bővítették a gótika „decorated” (**díszítő**) korszakában. A teljes átépítés 1450 körül kezdődött, „perpendicular” (**felfelé törő**) stílusban. Az így kialakított templom építészeti szempontból jelentős helyet foglal el az angol plébániatemplomok sorában. A toronysisak jóval későbbi, a torony felső részével együtt 1832-ben újították meg Rickman és Hutchinson tervei szerint.

A templomba lépve végigtekinthetünk a több, mint 50 láb (mintegy 15-16 m) magas csodálatos **főhajó** teljes hosszán, amely a „perpendicular” korszak legkiemelkedőbb alkotásai közt is figyelemre méltó. A XV. sz. végének egyik legismertebb templomépítője, John Wastell irányította az építkezést. **A Legnemesebb Térzalagrend zászlaja** – amely Richard Austené, Saffron Walden lordjáé, lord Butleré (1902-1982) volt – a hajó nyugati végét díszíti. Eredeti helye a windsori Szt. György kápolnában, a lord ülése fölött volt. A város részben a **sáfrány virágról** (crocus sativus) kapta a nevét, amelyet errefelé széles körben termesztettek 400 éven keresztül, a XVIII. sz. végéig. A mennyezeten és a boltívek feletti falszakaszokon megjelenik a sáfrány, éppúgy mint számos jól ismert Tudor család jelképe, akik anyagilag támogatták az egyházat. A hajó feletti ívek és a mennyezet vésett díszítéseinek vizsgálatához azonban látcsőre lenne szükség.

A torony boltíve fölött a **királyi címerek** láthatók, amelyeknek a templomokban való elhelyezését 1660-ban rendelték el. A harangjátékot a torony **12 harangból** álló együttese szolgáltatja.

Ez Essex egyik legnagyobb harangkoszorúja. Közülük 8 harangot 1798-ban öntöttek a korábbi harangok fémjéből, a többi négyvel 1914-ben egészítették ki az együttest. A Harangozók Saffron Waldeni Egyesülete – amely 300 éves – az egyik legrégebbi társaság az országban.

Balra fordulva az északi oldalhajóba jutunk; az északi előcsarnok (most sekrestye) kapuja kb.500 éves. Amerikai látogatóinkat különösen érdekelheti az északi falon levő öntvény, amely az amerikai Dorchester, Massachusetts alapítójának, George Minotnak emlékét őrzi. A 9 öntvény fölé emelt, finoman kidolgozott, falra erősített előtető a XIII. századból, a „decorated” (díszítő) korszakból való. Mindössze ezek az öntvények éltek túl az elmúlt századok pusztításait és nemtörődömségét. A **legkeletibb ablak** John Thomas Frye, a templom 1820-1884 közötti orgonistája emlékét őrzi, akit 8 éves korában, összehasonlító meghallgatás után jelöltek erre a posztra.

Néhány lépcsőfok vezet az 1526-ban átépített északi kápolnába. Az egyszerű **márvány síremlék** John Leche emlékműve, aki 1489-től haláláig, 1521-ig volt a templom plébánosa. Ő és nővére, dame Johane Bradbury a templom bőkezű támogatói voltak. Az oltár feletti **festményt** az első lord Braybrooke adományozta 1793-ban. Ez Peter Correggio „**Madonna a gyermekkel és Szt. Jeromossal**” című, XVI. századi híres festményének 200 éve készült másolata. Az eredeti kép a Parma Galériában látható. A hagyomány szerint a kápolna tetőszerkezetét Thomas Audley hozta a sudbury-i Szent György templomból, Suffolkból. A **kápolna pillérei** a XIII. századból valók. A **szentélyrácsot** és a **karzatot** 1924-ben adományozták, a megkapó karzatfigurákkal 1951-ben egészítették ki, amikor az orgona konzoljait helyezték el. Az **orgona** 1824-ből származik; 1971-72-ben teljesen átépítették és megnagyobbították, így most vetekszik a katedrálisok legjobb orgonáival.

Egy különlegesség (országos ritkaság) látható a déli mellékhajóból, ahol a „**Trompeta Real**” (királyi trombiták) mutatnak szembe tőnően a főhajó felé. A szentélyrács mögött, a déli kápolnában az azt építő **Audley főkancellár** fekete belga palából készült **síremléke** látható.

Visszafordulva érdemes figyelni a déli mellékhajó 1920-ból való modern szobraira: Szűz Máriára (aki a templom névadója) és Szt. Jakabra (Walden Abbeynek és az utazóknak a védőszentje). Ezek az 1998-ban létrehozott **Emlékezés Kápolnájában** állnak. A Szentháromság Egyesület, a városi tanács korai elődje a déli kapu felett levő **levéltári szobában** ülésezett. A XV. századi nyolcszögletes **keresztelőmedence** modern faragott tölgyfa fedelet kapott. A nagy nyugati ablakban látható **medallion** a reformáció előtti üvegművészet egyetlen itteni maradványa. A szájhagyomány szerint a kép Anjou Margit királynőre emlékeztet, és túlélte a polgárháborút. Párja az északi hajó nyugati ablakában a Szűz és a Gyermeke ábrázolása; az Anyák Egyletének zászlaja alapján készült és a 2000. milleniumi évről emlékezik meg.

Képes útikönyvek és képeslapok, továbbá a plébánia kiadványai és válogatott könyvek, írások a templom nyugati végében találhatók.

A többéves komoly helyreállítás eredményeként a templom most jó állapotban van. Az ilyen nagy és jelentős épület fenntartása és karbantartása azonban hatalmas erőfeszítést igényel. Ezért minden felajánlásért hálásak vagyunk. Ez elhelyezhető a kék perselybe.

Reméljük, élvezte a Szűz Mária templomban tett látogatását. Szertartásaink rendje megtalálható a hirdetőablakban. Szívvel meghívjuk Önt, ha ideje engedi, vegyen részt vallási életünkben. Együttal biztosságot hazautazást kívánunk Önnek.

Walk Around Guide
Hungarian

Summer 2018

Szűz Mária plébániatemplom Saffron Walden Kalauz